

عنوان مقاله:

سبک شناسی رمان اشکانه

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تحقیقات بنیادین در مطالعات زبان و ادبیات (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

نسیمه رضانی سربندی - دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات پایداری دانشگاه شهید باهنر کرمان

مهین دخت فرخ نیا - دانشیار دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

از مهم ترین و موثرترین متون منتور، داستان ها و به ویژه رمان ها هستند؛ چرا که به طور قابل توجه وامدار مسایل اجتماعی و تاریخی اند و حقایق و واقعیت های جامعه را انعکاس می دهند. دانش سبک شناسی نیز ابزاری مفید برای شناسایی وجوه ادبی، زبانی و فکری متون ادبی است. از آن جا که مطالعه ساختار متون ادبی از جمله متون داستانی و رمان، همچنین تحلیل عناصر سبکی آنها در ارزیابی سبک فردی هر نویسنده و زمینه های نقد این آثار موثر است، در این پژوهش سعی شده است تا به تحلیل سبک شناختی رمان اشکانه، اثر ابراهیم حسن بیگی، پرداخته شود. حسن بیگی از جمله نویسندگان توانمند معاصر در حوزه ادبیات انقلاب و دفاع مقدس است که جوایز ارزنده ای به خود اختصاص داده است. این مقاله به شیوه توصیفی تحلیلی به بررسی جنبه های گوناگون سبکی رمان مذکور در لایه های آوایی، واژگانی، نحوی، بلاغی و ایدیولوژیک پرداخته و درصدد پاسخگویی به این پرسش است که بارزترین ویژگی های سبکی نویسنده در این رمان کدام است براساس یافته های پژوهش، این رمان در سطح زبانی بیشتر از واژه های حسی و نشاندار، رمزگان ها و اشاره گر ها استفاده کرده است و دارای نحوی گسسته و هم پایه، با صدای دستوری فعال و ایستا است. کاربرد جملات کوتاه و منقطع سبک این رمان را پرشتاب و عاطفی تر کرده است. تمهیدات سبکی به کار رفته در این اثر در سطح ادبی نیز شامل کنایه، تشبیهات حسی، استعاره، تضمین، ضربالمثل و ... است. از لحاظ فکری نیز مسایلی چون مشکلات جانبازان، معضلات جامعه، عشق و ایثار و آسیب های حاصل از جنگ، در این رمان نمود بارزی دارد.

کلمات کلیدی:

سبک شناسی، ابراهیم حسن بیگی، اشکانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/785743>

